

Hồi 102

Đơn Kiếm Trấn Quân Hùng

T

hiên Hồng đại sư vừa quay lại đã thấy Mã Quân Vũ từ từ đứng dậy, nhắm mắt vận khí điều dưỡng.

Tình trạng này không những Thiên Hồng Đại Sư và Tô Bằng Hải thất kinh mà cả những người có mặt nơi đây đều sửng sốt.

Mã Quân Vũ nhắm mắt điều dưỡng một lúc thì sắc mặt tái nhợt kia bỗng trở nên hồng hào như cũ. Chàng lợm trường kiếm lên rồi ung dung bước tới. Các cao thủ cửu đại môn phái đang vây quanh chàng thấy vậy liền rẽ ra hai bên, nhường chỗ cho chàng đi.

Tô Bằng Hải thấy Mã Quân Vũ vẫn không bị thương vì Cán Nguyên Chỉ của mình. Trái lại Tô Bằng Hải đã bị chàng cho một chưởng trúng vào giữa ngực quá mạnh nên mất thăng bằng, thối lui hơn hai bước.

Mã Quân Vũ lướt tới trước mặt Tô Bằng Hải. Lão như mơ mới tỉnh liền buông lời khen :

- Võ công của tiểu hiệp quả thật hơn người !

Tô Bằng Hải ngừng một lúc, bình tĩnh định thần rồi nói tiếp :

- Lão phu rất khâm phục.

Mã Quân Vũ cười lớn đáp :

- Thần Công Cán Nguyên Chỉ của Tô Bang Chủ quả thực uy lực phi phàm, nhưng tại hạ chưa chết vì Cán Nguyên Chỉ thì xin lãnh giáo thêm vài chiêu nữa.

Nhìn một lúc, Tô Bằng Hải bỗng lắc đầu tỏ vẻ không tin Mã Quân Vũ lại có thể dùng thân thể chịu đựng được một chỉ của Cán Nguyên Chỉ Thần Công.

Tô Bằng Hải xem xét khắp mình Mã Quân Vũ, cố tìm cho được vật gì có thể đỡ được Cán Nguyên Chỉ.

Ta nên biết Cán Nguyên Chỉ của Tô Bằng Hải có thể đánh nát kinh mạch. Dù trong mình có mặc thiết giáp cũng bị chỉ lực đâm thủng ngay.

Tô Bằng Hải suy nghĩ mãi không ra. Bỗng Mã Quân Vũ đánh ra một chiêu Xuyên Vân Quyện Nguyệt miện hét lớn :

- Tô Bang Chủ ! Khiêm nhượng như vậy không biết có dụng ý gì không.

Đường kiếm này tỏa ra thành đóa, biến hóa thành một làn bạc rải xuống đầu Tô Bằng Hải.

Đây là một trong mười hai đường kiếm mà chàng đã học năm xưa, nhưng nay vì nội lực vượt mức nên đường kiếm này trở nên lợi hại.

Tô Bằng Hải hét lớn một tiếng, vung Long Đầu Trượng đánh ra một chiêu Hành Hoa Xuân Vũ gom sát kiếm của Mã Quân Vũ rồi dùng tay đánh ra một chưởng Xuyên Vân Khởi Nguyệt tống ra một luồng chưởng ghê tởm.

Chiêu này không những lạnh lẽo tuyệt trần mà còn làm cho tập trung lại công lực vào cánh tay, do đó lực đạo có thể thấu sắt xuyên thạch.

Mã Quân Vũ cảm thấy thế gậy đâm tới uy lực ghê hồn. Thiết gậy chưa tới mà kinh phong đã ép tới rồi. Bỗng chàng nhớ lại một chiêu kỳ bí trong Quy Nguyên Mật Tập. Chàng liền đề khí tung mình tránh né.

Tô Bằng Hải cảm thấy võ công của thiếu niên này qua nửa năm đã tiến bộ không còn tưởng tượng được. Nếu hấn luyện thêm một thời gian nữa thì dư sức chế ngự võ lâm.

Tô Bằng Hải bèn vận lực Cán Nguyên Chỉ Thần Công để điểm tới thì bỗng Mã Quân Vũ xoay mình quay qua một bên. Thanh kiếm của chàng hóa thành một màn bạc như dải lụa trắng tinh trùm lên đầu Tô Bằng Hải.

Chiêu đó là Ngân Hán Phi Tinh do Lam Tiểu Diệp truyền đạt cho chàng. Ánh kiếm xoay chuyển lòa cả mắt khiến người ta không thể biết được lưỡi kiếm sẽ đánh vào đâu.

Hải Thiên Nhất Tào Tô Bằng Hải kiến đa thức quảng, có thể phân tách được võ công của các môn phái, nhưng đối với chiêu thức của Mã Quân Vũ ở trên không gian xoay mình giáng xuống những chưởng kỳ bí, ông ta không hiểu là thân pháp gì cả. Chỉ thấy một màn kiếm bạc bao bọc như mưa băng rải ào xuống, bất giác ông ta giật mình.

Tô Bằng Hải đã tung hoành trên giang hồ mấy chục năm nay, nung đúc một ý chí sắt đá, nên tuy lòng hơi sợ sệt mà tâm trí không hỗn loạn. Tô Bằng Hải rống dài một tiếng rồi hợp lực vào cánh tay mặt. Long Đầu Trượng liền múa lên tiếng gió u u. Cát bụi tung lên ngập trời chặn đứng thế công ghê gớm của Mã Quân Vũ.

Mã Quân Vũ ranh mãnh không đỡ cây Long Đầu Trượng, chỉ thu kiếm về, vận đáp xuống đất rồi tung lên ba bước. Trường kiếm múa tít, kiếm ảnh đầy trời.

Chàng lạnh lùng hét lên một tiếng, lao mình xuống. Đường kiếm biến thành một đạo hào quang hợp thành một thế núi tỏa ra như sao băng điểm thẳng vào cây gậy của Tô Bằng Hải.

Trông thế kiếm như sao băng, Tô Bằng Hải liền cầm chắc thế gậy. Ngờ đâu kiếm thuật đối phương lại kỳ bí, thế gậy dù tăng cường đến đâu vẫn không kháng cự được. Tô

Bằng Hải cảm thấy mắt mình có ánh kiếm phốt qua, biết chắc là màn gậy mình bị phá vỡ, toan thối lui nhưng mũi kiếm kia đã đâm thủng chiếc giáp làm cho một vùng thịt bị tê lạnh.

Mã Quân Vũ lộn một vòng, đứng trước mặt Tô Bằng Hải cười ngạo nghễ.

Tô Bằng Hải lâu nay nuôi chí làm bá chủ võ lâm, ngờ đâu lại bị môn hạ đệ tử của Côn Luân đánh bại, ông đau đớn nhìn chiếc áo thủng, rồi động Long Đầu Trọng xuống đất ngẩng lên than dài :

- Than ôi ! Mấy mươi năm nay chưa có ai gọi là địch thủ của ta, nay lại phải nhục như vậy, còn mặt mũi nào nhìn cao thủ Thiên Long Bang. Tiểu hiệp võ công thật siêu phàm, lão khâm phục lắm.

Vương Hàn Tương thấy Tô Bằng Hải ra vẻ thối chí liền chạy đến kề miệng vào tai nói nhỏ vài câu. Tức thì sắc mặt ông ta bỗng trở nên nghiêm khắc, đưa mắt nhìn bốn phía ra vẻ suy nghĩ rồi nở một nụ cười xảo quyệt gật đầu lia lịa.

Vương Hàn Tương thấy Tô Bằng Hải gật đầu đồng ý liền đưa thiết cốt quạt lên ngoắc tới. Các vị phân cuộc chủ thấy thế liền đứng dậy đi thẳng vào trận, còn các cao thủ trong Thiên Long Bang lạnh lẽo rút lui về hướng cầu sắt. Các anh hùng trong cửu đại môn phái đoán chắc họ sẽ có âm mưu gì khác. Tĩnh Huyền đạo trưởng, Chưởng Môn phái Võ Đang đứng bên cầu sắt, thấy vậy vội hét lên một tiếng rồi bay lẹ tới trước đầu cầu, rút kiếm cản lại không cho cao thủ Thiên Long Bang bước sang.

Hải Thiên Nhất Tào Tô Bằng Hải động Long Đầu Trọng xuống đất rồi cười ha hả nói :

- Tĩnh Huyền đạo trưởng ! Ngăn cản như thế làm gì ? Hay quý phái còn có trận nào ghê gớm hơn Ngũ Hành Kiếm Trận chăng ?

Câu nói móc họng ấy khiến Tĩnh Huyền đạo trưởng nổi giận đáp :

- Thần Công Cán Nguyên Chỉ của người không đánh thương nổi một võ lâm hậu bối, môn hạ đệ tử của phái Côn Luân thì còn khua môi múa mồm sao ?

Một câu trả đũa thích đáng làm cho Tô Bằng Hải chịu không nổi, gượng cười đáp :

- Ô ! Cán Nguyên Chỉ của lão phu không phải là tuyệt học, song cũng đủ sức phá Ngũ Hành Kiếm Trận, làm hại bốn vị đạo trưởng của quý phái. Không biết quý phái có trận pháp nào ghê gớm hơn để lão phu xông trận nữa chơi.

Tĩnh Huyền đạo trưởng bị Tô Bằng Hải nói xấu trước mặt anh hùng thiên hạ, liền rút kiếm ra chỉ vào mặt Tô Bằng Hải hét lớn :

- Tô Bang Chủ ! Người có thể phá được Ngũ Hành Kiếm Trận, nhưng không thể thắng nổi cây trường kiếm này đâu. Nếu không tin cứ xem thử.

Tô Bằng Hải muốn âm mưu độc kế thành công và muốn để các cao thủ qua khỏi cầu nên vung Long Đầu Trượng hét lớn :

- Lão phu không tin đạo trưởng được tài năng như vậy. Hãy đỡ vài chiêu xem thử.

Dứt lời cây Long Đầu Trượng múa vun vút, ánh gậy đầy trời, luồng sáng ghê hồn ập tới Tĩnh Huyền đạo trưởng.

Tĩnh Huyền đạo trưởng cũng nuốt hận ra tay vung kiếm uy lực rất mạnh nhưng không dám đỡ chưởng gậy, toan tránh né.

Lúc đó một bóng người bay xẹt qua, hét lên một tiếng, rồi nhanh như chớp đánh thẳng một chưởng vào Long Đầu Trượng của Tô Bằng Hải.

Tô Bằng Hải đang vận công lực cố đánh một chiêu sống chết với Tĩnh Huyền đạo trưởng, không ngờ Mã Quân Vũ lại bay tới từ trên không bủa xuống gậy của mình. Tô Bằng Hải giật mình thối lui ra sau để tránh đường kiếm ác hiểm của Mã Quân Vũ.

Tô Bằng Hải bèn vận thần công Cán Nguyên Chỉ định đánh trí mạng với Mã Quân Vũ. Nhưng Mã Quân Vũ đã lãnh giáo được sức mạnh của Cán Nguyên Chỉ nên không dám sơ ý. Chàng bèn sinh ra một kế, dùng thủ pháp Tiếp Âm Đạo Dương tuyệt học trong Quy Nguyên Mật Tập.

Người ta thấy chàng tra kiếm vào vỏ rồi giơ tay lên trời phát qua một cái, bỗng thấy một sức gió cuốn tròn nâng Tô Bằng Hải lên. Do đó, Tô Bằng Hải muốn đánh Cán Nguyên Chỉ vào Mã Quân Vũ mà đánh không thẳng, lại đánh vào các cao thủ của Thiên Long Bang đang đứng ở cầu sắt.

Tô Bằng Hải thấy Cán Nguyên Chỉ đột nhiên thay đổi phương hướng, liền dừng tay thâm Cán Nguyên Chỉ về, la lớn :

- Các người mau tránh ra.

Tô Bằng Hải thâm Cán Nguyên Chỉ về nhưng sức còn lại đã quét trúng Diệp Vinh Thanh và Cư Nguyên Phát bay thẳng ra ngoài hai trượng mới rơi xuống đứng vững.

Tô Bằng Hải không ngờ Mã Quân Vũ thi thố võ lâm tuyệt học kỳ bí khó đoán. Ông ta hét lớn rồi quát Long Đầu Trượng đánh ra một chiêu Hành Quyết Thiên Quân, gậy kèm theo sức gió đánh thẳng vào lưng Mã Quân Vũ.

Lúc này cao thủ của Thiên Long Bang thấy Bang Chủ bị Mã Quân Vũ đánh bại hai lần, ai nấy đều nổi giận đến mức độ không thể chịu đựng được nữa, nên không còn kể gì đạo nghĩa, đồng lòng rút binh khí cầm tay ào lên tấn công Mã Quân Vũ.

Mã Quân Vũ vừa nhường một gậy của Tô Bằng Hải lại thấy các phân cuộc chủ của Thiên Long ào ào tới. Chàng vẫn bình tĩnh, không một chút sợ sệt “hừ” một tiếng, nghiêm giọng nói :

- Các người định hợp số đông để đánh ta thì cứ ra hết đi. Ta còn có thể tiếp trận với quý vị vài chiêu.

Các vị phân cuộc chủ của Thiên Long Bang nghe Mã Quân Vũ nói ra mấy câu hào khí, trong lòng hơi tấn thối lưỡng nan.

Mã Quân Vũ thấy họ sững sốt, định muốn nói thêm nhưng Tô Bằng Hải bỗng hét lớn :

- Thằng bé ! Người cả gan quá nhỉ !

Chưa dứt lời thì Long Đầu Trượng đã vung vẩy gió lộng ào ào công tới.

Mã Quân Vũ quát lên một tiếng rồi vung trường kiếm múa tung lên tạo thành một đóa kiếm Ẩn Hiện Phi Tinh mà giữ lại thế công của Tô Bằng Hải.

Lúc này các vị phân cuộc chủ tiến qua cầu sắt để chờ dịp xóa bỏ quy luật của đấu trường xông vào tử chiến cho nhanh.

Mã Quân Vũ thấy họ ào tới vây quanh mình, liền hét lớn :

- Các vị phân cuộc chủ hãy coi chừng, văn bối sẽ đại khai sát giới đây.

Dứt lời, chàng cầm chặt chuôi kiếm, múa tung như rồng lộn một màu bạc quay quanh sáng rực như trăng rằm, không một binh khí nào có thể lọt vào được.

Võ lâm cao thủ cửu đại môn phái thấy Mã Quân Vũ đơn độc một mình đấu với Tô Bằng Hải và các phân cuộc chủ của Thiên Long Bang lúc đầu coi e ngại, nhưng dần dần thấy rõ đường kiếm kỳ bí này vững chắc như Vạn Lý Trường Thành. Thỉnh thoảng lại vung chiêu đánh trả lại biên đầu.

Tuy Mã Quân Vũ thỉnh thoảng mới đánh trả lại, nhưng mỗi khi đánh ra đều là tuyệt học tinh kỳ ghi trên Quy Nguyên Mật Tập cho nên đối phương mặc dầu là số đông vẫn phải bối rối vì quá nguy hiểm.

Thông Linh đạo trưởng quá tức giận nhưng thấy Mã Quân Vũ đánh ra thân pháp quá tinh vi làm cho ông ta đứng nhìn sững, sự tức giận tiêu tan đâu mất.

Huyền Thanh đạo trưởng thấy đệ tử mình hôm nay bỗng nhiên quá tài giỏi, trong lòng thâm vui.

Lý Thanh Loan thấy Quân Vũ ác chiến với quần hùng, liền hoan nghênh nói :

- Chưởng Môn sư bá! Tài năng của Vũ ca giỏi như vậy, chắc chắn không làm nhục môn phái Côn Luân đâu.

Lúc bây giờ Thông Linh đạo trưởng đang say sưa đứng coi võ công kỳ bí của Mã Quân Vũ, thỉnh thoảng nghe Lý Thanh Loan nói như vậy, ông cau mày nhìn sững nàng rồi lớn tiếng :

- Loan nhi ! Chớ nói bậy !

Lý Thanh Loan với tấm lòng chân thật đang vui mừng, bỗng bị Thông Linh đạo trưởng mắng thì nàng biến sắc.

Lúc đó Mã Quân Vũ hét lên một tiếng công thẳng mũi kiếm tới Hồ Nam Bình.

Hồ Nam Bình thấy chàng xông lên bay tới, vội quay Nhật Nguyệt Song Luân lên để khóa kiếm của Mã Quân Vũ, quyết làm giảm bớt thanh uy của chàng.

Bổng Tô Bằng Hải hét :

- Hồ phân cuộc chủ ! Coi chừng không thể khóa kiếm ấy được...

Vừa dứt lời, lão quái Long Đầu Trượng bủa vào trường kiếm của Mã Quân Vũ.

Lúc đó Mã Quân Vũ muốn phô diễn chút tài năng của mình trước võ lâm cao thủ của cửu đại môn phái, phóng ra thuật Ngự Kiếm Phi Hành có thể hạ từng đối thủ như bẻ dũa từng chiếc. Thành linh Tô Bằng Hải đem hết năng lực đập lên mũi kiếm, bí thế chàng phải đỡ mạnh lên. Công lực ghê gớm đó tổng chàng bay ra ngoài một trượng rồi rơi xuống đất.

Mã Quân Vũ dùng Ngự Kiếm Phi Hành, hao mòn rất nhiều sức lực nên khi rơi xuống đất, chàng phải vận công điều dưỡng.

Các cao thủ của cửu đại môn phái đang định ra tay cứu trợ thì bỗng có hai đồng tử mặc áo đỏ, mỗi người nắm ra một con chim trắng kêu lên một tiếng rồi xé không gian bay bổng.

Các vị phân cuộc chủ của Thiên Long Bang đều thừa cơ hội này ủa ra cầu sắt.

Tô Bằng Hải liền quay lại, thấy các cao thủ của Thiên Long Bang đã thoát qua cầu hơn nửa, còn các cao thủ cửu đại môn phái đang áp tới hành hung. Tô Bằng Hải cầm Long Đầu Trượng để ngang trước ngực không tiếp chiến, chỉ lui dần về bên kia cầu sắt. Các phân cuộc chủ và Xuyên Trung Tứ Xứ theo hai bên hộ vệ.

Bổng vang lên một tiếng phật niệm. Tức thì Thiên Hồng đại sư nhảy đến trước mặt Tô Bằng Hải hợp chưởng trước ngực hỏi :

- Cuộc đấu kiếm chưa phân thắng bại mà Tô Bang Chủ lại dắt quần hùng lui đi, không có ngụ ý gì chăng ?

Tô Bằng Hải ngẩng lên cười lớn nói :

- Đoạt Hồn Ải này là nơi tuyệt địa, cho nên cái cầu sắt này dù có tuyệt thế khinh công cũng khó bay vượt được.

Thiên Hồng đại sư thấy cao thủ của Thiên Long Bang đã bước qua cầu sắt rồi, chỉ còn có Tô Bằng Hải và kèm theo Hồ Nam Bình, Vương Hàn Tương, Cư Nguyên Phát, Diệp Vinh Thanh và Xuyên Trung Tứ Xứ sắp hàng cẩn thận ở bên cầu sắt.

Thiên Hồng đại sư ra dáng khinh bỉ :

- Ô ! Võ công của Tô Bằng Chủ lâu nay bần tăng làm kính nể, nhưng hôm nay lại trở ra âm mưu như vậy, không sợ anh hùng thiên hạ cười chê sao ? Huống chi âm mưu đó chắc gì đã thành công ?

Dứt lời đưa tay phất một cái tức thì quần tăng tiếp tục bay ra, nối nhau dài hơn một trượng. Đồng thời cửu đại môn phái cũng đều xông lên trước cầu sắt, sẵn sàng binh khí quyết ra tay.

Tô Bằng Hải rống lên một tiếng vung gậy tiếng gió rít lên như bão uy thế cường mạnh vô cùng.

Quần hùng tuy ào lên rất đông nhưng không ai dám đỡ cả, phải thối lui ra sau. Lúc đó Mã Quân Vũ còn đang vận công điều dưỡng chưa có thể ra tay được.

Thiên Hồng đại sư thấy tình thế khẩn trương, vội thu lại đôi chưởng rồi vươn mình lên, tay mặt đánh ra một chiêu Phi Ba Trang Chưởng, tay trái vung lên chụp mạnh lấy cây gậy của Tô Bằng Hải.

Tô Bằng Hải cười một tiếng, tay trái để trước ngực đẩy ra một chiêu Lục Bình Thiên Nam đỡ lấy chưởng thế của Thiên Hồng. Cánh tay mặt lặn xuống, Long Đầu Trượng ra chiêu Phục Địa Truy Phong quét mạnh tới hạ bàn của Thiên Hồng.

Thiên Hồng chụp hụt, liền tung mình lên, chưa kịp thâu chưởng thì nghe một tiếng nổ vang trời.

Hai chưởng này chạm nhau làm mọi người thất kinh dang ra. Còn Thiên Hồng đại sư vì ở trên không nên bị yếu thế văng ra xa hơn bảy tám thước. Còn Tô Bằng Hải cũng bị Thiên Hồng chấn lui ra ba bước.

Trong lúc hai bên đang giao chiến, Xuyên Trung Tứ Xú mỗi người giành một phương vị sắp thành Tứ Tượng Trận.

Cửu đại môn phái cảm thấy tình hình quá nguy hiểm, ai nấy đều lo ngại.

Tô Bằng Hải dùng chức Bang Chủ đem theo Hoàng, Hồng, Hắc, Bạch và bốn kỳ phân cuộc đoạn hậu để cản lại cao thủ cửu đại môn phái khi bước lên cầu sắt. Người ta biết đại khái là hành động này sẽ ác hiểm lắm. Khi mà Tô Bằng Hải và thuộc hạ lên cầu sắt thì chắc chắn cửu đại môn phái sẽ bị hại không ít.

Linh cảm cho thấy âm mưu và kế hoạch của Tô Bằng Hải đã sắp đặt sẵn sàng nên Siêu Nguyên và Côn Luân Tam Tử là người đứng gần cầu nhất, họ thảo luận :

- Kìa, Tô Bằng Hải và thuộc hạ đã lui gần cầu sắt rồi. Lão e những người trong trận sẽ không thoát khỏi.

Thông Linh nói :

- Đúng ! Bây giờ ta cần phải vây sau lưng họ mà chặn lại không cho họ lui lên cầu sắt.

Siêu Huệ nói :

- Ba vị đạo huynh nên ra tay, bản ni xin ráng sức theo sau phụ lực.
- Việc nên làm ta chờ trì hoãn.

Dứt lời ông liền xông ra trước. Huyền Thanh, Ngọc Chánh Tử và Siêu Huệ rút kiếm theo sau Thông Linh.

Lúc bây giờ Tô Bằng Hải, bốn phân cuộc chủ và Xuyên Trung Tứ Xú chỉ còn cách cầu sắt chừng một trượng.

Tô Bằng Hải đứng ở giữa điều khiển, bên trái bốn phân cuộc chủ sắp thành hình quạt, bên phải có Xuyên Trung Tứ Xú bốn người lập nên Tứ Tượng Trận chặn đường của cửu đại môn phái.

Thông Linh xem xét một lúc rồi quyết định xông vào bên mặt, liền cầm kiếm nhảy tới. Bỗng nhiên trận thế biến thành nửa vòng tròn muốn chặn đường lui của họ, mặc dù cửu đại môn phái đều là những người có võ công cao cường, nhưng muốn lướt qua cầu không phải là dễ.

Tô Bằng Hải thấy hành động của Côn Luân Tam Tử đoán biết được dụng ý của họ, bèn ré lên một tiếng :

- Mau lui ra sau !

Long Đầu Trượng đánh ra một chiêu Bạch Vân Xuất Trù điểm tới Thiên Hồng đại sư, đồng thời trái vận thần công Cán Nguyên Chỉ chuẩn bị đánh ra.

Thiên Hồng đại sư miệng lâm lâm :

- Nam mô a di đà phật !

Rồi vận công lực xuất chiêu La Hán Phù Trúc bủa ra, sức gió mạnh tuyệt trần đánh lên Long Đầu Trượng của Tô Bằng Hải.

Thiên Hồng đại sư công lực thâm hậu, sức mạnh của chưởng phong bủa ra không kém gì Tô Bằng Hải. Chưởng phong bay ra đánh lên Long Đầu Trượng. Thế gậy bị chìm xuống.

Tô Bằng Hải cười nói :

- Chưởng lực quá hùng mạnh của đại sư chứng tỏ tiếng đồn phái Thiếu Lâm không phải ngoa.

Tô Bằng Hải đang định điểm Cán Nguyên Chỉ thì thấy ánh kiếm lòe mắt trùm xuống.

Thì ra Mã Quân Vũ vận công điều dưỡng xong, ra tay đánh tới. Tô Bằng Hải không dám khinh thường chàng nữa nên phải hạ sát thân mình múa Long Đầu Trượng thành màn gậy hộ thân.

Thoạt thấy ánh gậy vụt tới, Mã Quân Vũ từ trên không chuyển mình loang kiếm nhảy vào trong trận đứng giữa Tô Bằng Hải và Vương Hàn Tương.

Vương Hàn Tương “hừ” một tiếng rồi lấy quạt điểm tới.

Bỗng có một bóng trắng xẹt qua, đó là Lý Thanh Loan bay theo Mã Quân Vũ yểm trợ. Trông thấy Vương Hàn Tương điểm quạt tới, nàng liền hét lên một tiếng rồi đâm vào cánh tay cầm quạt của Vương Hàn Tương.

Kiếm của nàng đâm quá lẹ khiến Vương Hàn Tương thất kinh phải thu quạt nhảy bên trái một bước.

Mã Quân Vũ liền trở pháp Ngũ Hành Mê Tung mà xông vào vòng vây rồi chạy đến cầu sắt cầm kiếm đứng im ở đó chặn đường lui của đối phương.

Lý Thanh Loan vừa ra một chiêu kiếm, Vương Hàn Tương lui ra thì có Hồ Nam Bình tiến lên lấy Nhật Nguyệt Song Luân hợp đánh.

Vương Hàn Tương thừa thế cũng bước tới hai bước vung quạt lên còn Cư Nguyên Phát và Diệp Vinh Thanh rút lui ra sau chặn đường của Lý Thanh Loan.

Lý Thanh Loan ra một chiêu Dã Hỏa Diễm Thiên đánh bạt song luân của Hồ Nam Bình, rồi thừa thế đâm thẳng vào ngực.

Chiêu này lại không có kiếm khí ghê gớm như lúc nãy, cũng không có uy thế phong lôi, coi ra nhịp nhàng như đường kiếm tầm thường vô lực.

Hồ Nam Bình khinh thường đưa song luân ra ngăn lại. Không ngờ vai trái bị xẹt qua vì một luồng sức mạnh bí ẩn chấn tới quá mạnh, song luân cũng bị văng ra. Hồ Nam Bình giật mình kinh ngạc, lợm song luân nhảy ra sau, vận công lực cầm cứng lại song luân múa tít.

Tiếng gió vu vu tổng thẳng tới Lý Thanh Loan.

Lý Thanh Loan không muốn dùng kiếm gạt song luân nên nàng tràn qua rồi trở chiêu thuật kỳ bí trong kiếm pháp của Thiên Cơ Chân Nhân. Gió kiếm ánh luân chạm nhau vang trời dậy đất.

Lúc đó Thông Linh đạo trưởng đã xông vào bên hữu, vung kiếm hào quang tỏa ra sáng ngời đâm thẳng đến Bạch Vô Thường Trần Ứng.

--- oOo ---